

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5950/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Озаци, чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 26/25 од 28.01.2025. године, у седници одржаној 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 26/25 од 28.01.2025. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 26/25 од 28.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 3110/21 од 17.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да сваком тужиоцу на име неосновано плаћене накнаде за одржавање водомера исплати по 4.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова парничног поступка исплате 13.500,00 динара са каматом.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 26/25 од 28.01.2025. године, жалбе парничних странака су одбијене, првостепена пресуда потврђена и одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени

гласник РС“, бр.10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име трошкова одржавања водомера. Побижана одлука којом је тужбени захтев одбијен донета је применом одредбе члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист“ Општине Озаци број 16/12 ... 8/16), која је престала да важи 09.12.2020. године изменом те Одлуке. Осим тога, ревиденти уз ревизију нису приложили другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Следом наведеног произлази да није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбе ради накнаде штете тужиоци су поднели у јулу 2021. године, а вредност предмета спора је 4.000,00 динара и поступак је вођен по правилима у споровима мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**